

குமாரன்துறை
கதுமனைவைப் பிறப்பிடமாகவும் வீகாண்டி...

Printed by Hariharanam Printers, Jaffna

அசூர் திருமதி. V.S கணபதிப்பிள்ளை பத்மாவதி
(பவளம்)

அவர்களின் சிவபதிப்பெறு துறிந்து

நிதைவு மலை

27-01-2003

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஸிவமயம்

சதுமலையைப் பீறப்படமாகக் கொண்ட

அமர்

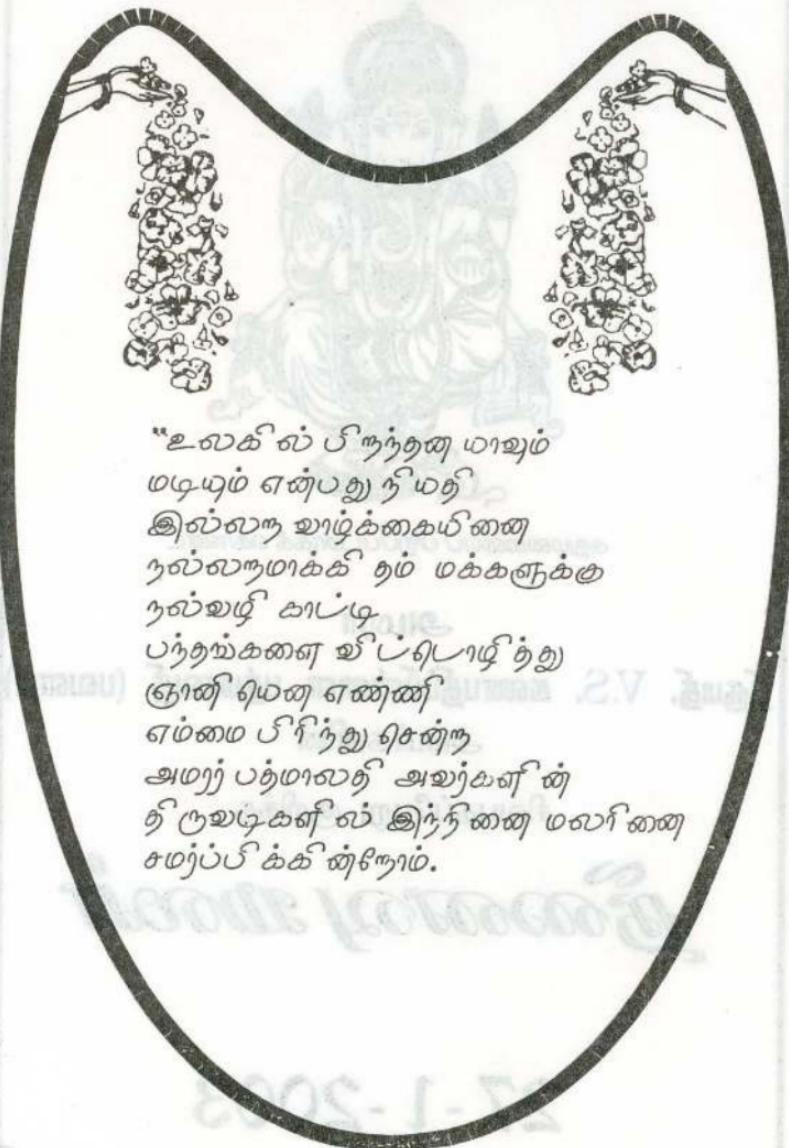
திருமதி. V.S. கணபதியின்னை பத்மாவதி (பவளம்)
அவர்களின்

சிவபதப்பேறு குறித்த

தீர்மையுமூர்

27 - 1 - 2003

சமர்ப்பணம்

“உலகில் பீற்றின மாஙும்
மடியும் என்பது நீயதி
இப்பலை வாழ்க்கையினை
நவ்வூழுமாக்கி ஒம் மக்களுக்கு
நவ்வழி காப்பு
பற்றியுக்களை வீட்டிருப்பதில்லை
ஞானி ஏனை என்னை
எம்மை பீற்றிலும் சென்ற
அமர்ப் பற்றாலதி அவர்களை
நீருலுட்டுகளை வீட்டினை மலர்கையை
சமர்ப்பிக்கி ஸ்தோம்.

வ
சிவமயம்

மண்ணில்

1933

02

10

வீண்ணில்

2002

12

28

**அமரர்
சிறுமதி V.S கணபதிப்பிள்ளை பத்மாவதி
[பவளம்]**

திதி வெண்பா

சித்திர பானு வருஷ மார்கழி மாத அபரபத்து
தசமிதியில் (28.12.2002)ல்

கிறையடி சேர்ந்திட்ட திதி காண்

எ[—]
சிவமயம்

தருச்சற்றும்பலம்

விநாயகர் துதி

ஸந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எழிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினைப்
புந்தியில் வைத்ததி போற்றுகின்றேனே

பஞ்சபுராணார்

தேவாரம்

மங்கையர்க் கரசி வளர்வை கோன் பாவை
வரிகளைக் கைம்மட மானி
பங்கயச் செல்லி பாண்டிமா தேவீ
பணி செய்து நாள்தொறும் பரவப்
பொங்கழ வூருவன் பூதநா யகனால்
வேதமும் பொருள்களு மருளி
அங்கயர் கண்ணி தன்றொடு மமர்ந்த
ஆலவா யாவது மிதுவே.

திருவாரசகம்

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினூஞ் சாலப்
பரிந்துநீ் பாவியே வூடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆறநந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்பூந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கிக்கைப் பிடித்தேன்
எங்கிழுந் தருலுவ தீனியே

திருவிசைப்பா

ஓளிவளர் விளக்கே உலப்பிலா ஓன்றே
 உணர்வுகுழ் கடந்தோர் உணர்வே
 தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே
 சித்தத்துள் தித்திக்குந் தேனே
 அளிவளர் இள்ளத் தானந்தக் கணியே
 அம்பலம் ஆடரங் காக
 தெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகற் தாயை
 தொண்டனேன் வினம்புமா வினம்பே

திருப்பஸ்ராண்டு

மன்னுக தில்லை! வளர்கநம்
 பக்தர்கள்! வருஷகர் போய் அகல
 பொன்னிசெய் மண்டலத்துள்ளே புகுந்து
 புவனி யியல்லாம் வினங்க
 அன்னநடை மடவான் உமைகோன்
 அடியோ முக்கருள் புரிந்து
 பின்னைப்பிறவி யறுக்க நெறிதந்த
 பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதலே.

திருப்புராணம்

அதியாய் நடுவு மாகி யளவிலா வளவு மாகிச்
 சோதியா யுணர்வு மாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப்
 பேதியா வேக மாகிப் பயண்ணுமா யானு மாகிப்
 போதியா நிற்குந் தில்லைப் பொது நடம்போற்றி போற்றி.

திருப்புகழ்

பக்தியால் யாஹுனைப்
பற்றியே மாதிருப்
முத்தனா மாறிறுனைப்
முக்தியே சேர்வதற்
உத்தமா தானசற்
ஒப்பிலா மாமணிக்
வித்தகா ஞானசத்
வெற்றி வேலாயுதப் பெருமாளோ.

பலகாலும்
புகழ்பாடி
பெருவாழ்வின்
கருள்வாயே
குணர்நேய
கிரிவாசா
திந்பாதா

எ.

சிவமயம்

திருச்சீற்றம்பலம்

விநாயகர் கவசம்

(இது முத்தல முனிவருக்கு காசிப மகரிஷி உபதேசித்தது.

இதைத்தமிழில் கச்சியப்ப சுவாமிகள் பின்வருமாறு பாடித் தந்துள்ளார்)

வளர்ச்சிகையைப் பராபரமாய் வயங்குவீநா

யகர்காக்க; வாய்ந்த சென்னீ

அளவுப்டா அதீகசெளந் தரடேக

மகோற்கடர் தாம் அமர்ந்து காக்க;

வீளாறநெற் றியையென்றும் வீளங்கீயகா

சீபர்காக்க; புருவந் தம்மைத்

தளர்வீல்மகோ தர்காக்க; தடவீழிகள்

பாலசந் தீரணார் காக்க;

கவீன் வளரும் அதரங்கச முகர்காக்க;

தால் அங்கணக் கீரிடர் காக்க;

நவீல்சீபுகம் கீரிசைசுதர் காக்க; நனீ

வாக்கைவீநா யகர்தாம் காக்க;

அவீநகைதுன் முகர்காக்க அள் எழிற்செஞ்

செவிபாச பாணி காக்க;

தவீர்தலுறா தீளங்கொடி போல் வளர்மணிநா

சீயைச்சீந்தி தார்த்தர் காக்க;

காமருடு முகந் தன்னைக் குணேசர்ந்னீ
காக்க; களம் கணேசர் காக்க;
வாமமுறு இருதோனும் வயங்குகந்த
பூஷ்வர்தாம் மகிழ்ந்து காக்க;
ஏமமுறு மணிமுலைவீக் கீனவீநா
சன்காக்க இதயந் தன்னைத்
தோமகலுங் கணநாதர் காக்க; அகட்
ஒனைத்துலங்கு ஏரம்பர் காக்க;

பக்கமிரண் டையுந்தரா தரர்காக்க;
பீருட்டத்தைப் பாவம் நீக்கும்
வீக்கினகருண் காக்க; வீளங்கீலிங்கம்
வீபாளபூ டணர்தாம் காக்க;
தக்ககுய்யந் தன்னைவக் கீரதுண்டர்
காக்க; சகனத்தை அல்லல்
உக்ககண பன்காக்க; ஊருவைமங்
களழுர்த்தி உவந்து காக்க;

தாழூந்தாள் மகாபுத்தி காக்க; இரு
பத்மஞக தந்தர் காக்க;
வாழ்கரம்கீப் பிரப்பிரசா தனர்காக்க;
முன்கையை வணங்கு வார்நோய்;
ஆழ்தரச் செய் ஆசாபூரகர்காக்க
வீரல்பதும அத்தர் காக்க,
கேழ்களரும் நகங்கள்வீநா யகர்காக்க;
கழக்கீனிற்புத் தீசர் காக்க;

அக்கினீயீற் சீத்தீசர் காக்க; உமா
 புத்திரர்தென் தீசை காக்க;
 பிக்கந்ரு தியீற்கணே சுராக்காக்க;
 விக்கினவர்த் தனர்மேற்கென்னுந்
 தீக்கதனீற் காக்க; வாடுவீற்கசகன்
 னர்காக்க; தீகழு தீசீ
 தக்கந்தீ பன்காக்க; வடக்ஷீக்கீல்
 ஈசநந் தனரே காக்க;

ஏகதந்தர் பகல்முழுதங் காக்க; இர
 வீனுஞ்சந்தீ இரண்டன் மாட்டும்
 ஒசைபீன்வீக் கினக்கிருது காக்க; இராக்
 கதங்புதம் உறுவே தாளம்
 மோனீயைபேய் இவையாதி உயிர்த்திறத்தால்
 வருந்துயரும் முடிவீ லாத
 வேகமுறு பிணீபலவும் வீலக்குபா
 சாங்குசர்தாம் வீரந்து காக்க;

மத்ஞானம் தவம்தானம் மானம்ளி
 புகழ்குலம்வண் சரீரம் முற்றும்
 பதீவான தனம்தான் யம்கிருகம்
 மனைவிமைந்தர் பயீல்நட் பாதீக்
 கதியாவுங் கலந்துசர்வா யுதர்காக்க;
 காமர்பவுத் தீர்முன் னான
 வீதீபாகும் சற்றமெலாம் மழுரேசர்
 எஞ்ஞான்றும் வீரும்பீக் காக்க;

வென்றிசீ வீதங்கபீலர் காக்க; கரி
யாத்யெலாம் வீகடர் காக்க;

என்றிவ்வா ரிதுதனைமுக் காலமுமோ

தீஷன்நும்பால் இடையூறு ரொன்றும்

ஒன்றுறா, முனீவர்கள் அறிமின்கள்

யாரோருவர் ஒத்தொலும்

மன்றதூங் கவர்தேகம் பீணியறவச்

சீரதேக மாகீ மன்னும்.

தந்ருச்சீர்த்தும்பஸம்

விநாயகர் சுவசம்

அதியில் இக் கவசத்தை காசிப முனிவர் முற்கல முனிவருக்கு அருளிச் செய்ய அவர் மாண்டவிய முனிவருக்கு அணுக்கிரகிக்க, அவர் மீசீ முனிவருக்கு உபதேசித்தருள அவர் பல முனிவர்களுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தளிச் செய்தன ரென்றுகிக்

நித்யகருமங்களை முடித்து பரிசுத்தமாகிய ஓரிடத்தில் இருந்து கொண்டு ஒன்றுபட்ட மனத்துடனே விநாயகரை தியானித்து, பக்தியுடனே இந்தக் கவசத்தைப் பாராயனால் செய்பவர்களுக்குப் பிணியும் வறுமையும், போய் பூதங்களாலுண்டாகின்ற பல துண்பங்களும், கவலைகளும், பாப முதலியவைகளும் நீங்கும். அன்றியும், பெருஞ் செல்வழும், தீர்க்காயுளும், காத்ருபுத்திர மித்திராதிகளும் உண்டாகும். மேலும், யாத்திரையிலே இதைச் செபித்தால், ககல விக்கினமும் போய் பயன்களில்லாம் கைகூடும். யுத்தத்திலே இதனைச் சொன்னால் ஜெயமுண்டாகும். இருபத்திதாரு நாள் நாளென்றாலுக்கு ஏழுமுறை தோத்திரஞ் செய்தால், மாரண நீங்குவதன்றி இச்சாடனம் அங்குஷ்ணம் எத்தம்பந முதலியவைகள் பயனுறை, இருபத்திதாருநாள் நீத்தியம் இருபத்திதாருதால் செபித்தால், சிறையிருப்பு விடுதலையாவதுமன்றி, அரசர்களு டைய நீஷ்டூரம் நீங்கும். அரசனைக் காணப்போகும் போது பக்திமினால் முன்று தரம் இதை ஒத்தொல் அவன் வசப்படுவான். இதைப் படித்தாலும், ஒருவர் சொல்லக் கேட்டாலும், பூசித்தாலும், எப்படிப்பட்ட துண்பமும் நீங்கும்.

வாழ்க்கை வரலாறு

இந்து மாக் கடலின் முத்தெனப் புகழிப்படுவது இலங்கைத்தீவு இத் தீவின் வடக்கே யாழ்ப்பாடிப் பரீசு பெற்ற யாழ்ப்பாணத் தீப கற்பம் உண்டு. இத்தீப கற்பத்தில் பலவளமும் சீறந்த ஆழகு கிராமம் சுதுமலை. தென்னையும் கனி தருமரங்களும் நீறைந்த பூமி இவ்வூர். இச் சுதுமலைப் பகுதீயிலே சீரோடும் சீறப் போடும் வாழ்ந்தவர் தீரு. சீன்னத்தம்பி. அவருக்கு இல்லறத் துணைவீயாக வாய்த்தவர் சீன்னம்மா. வள்ளுவன் வகுத்த இல்லற இலக்கணப்படி வாழ்ந்த இவர்களுக்குச் செல்வமாக உதித்தவர் பத்மாவதி (பவளம்). பவளம் போல் பீள்ளையை வளர்த்து வீட்டிற்கு பவளம் என்றும் பெயருமிட்டனர். மலர்ந்த 10.02.1933ல் இப் பூவுலகில் மலர்ந்த பவளம் பெயருக்கேற்ற குணமுடையவளாக வளர்ந்து வந்தார். உரிய வயதை எட்டியதும் சுதுமலை சீந்மய பாரதி வீத்தியாசாலையில் தனது பாடிப்பைத் தொடர்ந்தார்.

தீருமணப் பராயத்தை எட்டிய போது அவரைத் தீருமணக் கோலத்தில் பார்க்க வீளைந்தனர் பெற்றோர். மங்கைக்கேற்ற மணவாளனாக மானிப்பாயைச் சேர்ந்த V.S.கணபதிப்பீளை என்பவரை மருமகனாகத் தேர்ந்தனர் இறையருளை எண்ணீக் கரம்பீடித்த கணபதிப்பீளை பத்மாவதி தம்பதியீனர் பாலும் சுவையும் போல இணை பீரியாத் தம்பதியராய் இன்பமுடன் வாழ்ந்து வந்தனர். சுதுமலைப் புவனேஸ்வரி அம்பாள் அருளாலும் மானிப்பாய் வேற்கை முருகன் அருளாலும் இனிதே ஓடிய இல்லற

இன்பத்தீன் இனிய பேறாய் பாலறூபி, பாலரோகினி, பாலறஞ்சீனி, கண்ணகை ஆகியோரை அருமை மக்களாகப் பெற்றெழுத்தார். இதனால் மக்களைப் பெற்ற மகராசீயென பார்போற்ற வாழ்ந்தார்பவளம்.

பீள்ளைச் செல்வங்களின் மழலையில் தீளைத்தவர். அவர்கள் வளர்ந்து பராயம் எதிர்பதும் அவர்களையும் இல்லற வழியில் தன்கடனாற்ற வழி காட்டினார். இதன் பேறாய் கணேச, தீருவாஞ்சீல்வரன், சுப்பிரமணியம், குலேஸ்வர – குமார் ஆகிய செம்மல்களை மருமக்களாய் வாய்க்கப் பெற்றார்.

தீரைகடலோடியும் தீரவீயம் தேடு என்பதற்கேற்ப பீள்ளைகளினதும் மருமக்களின் முயற்சியையும் பேரக் குழந்தைகளின் மழலைப் பேச்சிலும் பேரானந்தம் அடைந்த பவளம் தீருமணி நாளில் பொரியோர் “ஆல் போல் தனைத்து அறுகுபோல் வேர் ஊன்றிப் பல்லாண்டு காலம் வாழ்க” என்று வாழ்த்திய வாழ்த்துக்களை இனிமையோடு நினைவு கூர்ந்து வாழ்ந்து வந்தார்.

ஆண்டுகள் கவயத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த பத்மாவதி (பவளம்) இவ்வுலக வாழ்வை இனிதே முடித்துப் பேரின்ப வாழ்வுக்காய் மார்கழி மாதம் அபர பட்சத்து தசபி தீதீயில் (2002.12.28) சீவபதம் அடைந்தார். அன்னாரின் ஆண்மா இறையடி சேர்ந்து நீத்தீயமான பேரின்ப வாழ்வில் அமைதி பெறுவதாக.

ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி ஓம் சாந்தி!

தீருப்பொற் சுண்ணம்

தீல்கலையில் அருளியது

தீருச்சிற்றும்பஸம்

01.

முத்துநல் தாமம்பூ மாலைதூக்கி
 முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம்வைம்யின்
 சத்தீயுஞ் சோமியும் பார்மகளும்
 நாமக ளோரூபல் லாண்டிசைமின்
 சீத்தீயுங் கெளரியும் பார்ப்பதீயும்
 கங்கையும் வந்து கவரீகொண்மின்
 அத்தனஜ யாறன் அம்மானைப்பாடு
 ஆட்பொற் சுண்ணம் இழத்தும்நாமே.

02.

பூவியல் வார்சடை எம்பீராற்குப்
 பொற்றிருச் சுண்ணம் இழக்க வேண்டும்
 மாவின் வருவகி ரண்னகண்ணீர்
 வம்மின்கள் வந்துடன் பாருமின்கள்
 கவுமின் தொண்டர் புற்றிலாமே
 குனிமின் தொழுமினெங் கோனெங்கூத்தன்
 தேவியுந் தானுமவந் தெம்மையாளச்
 செம்பொன்செய் சுண்ணம் இழத்தும்நாமே

03.

சந்தர நீறணீந் தும்மெமுகித்
 தூயபொன் சீந்தி நீதிபரப்பி
 இந்தீரன் கற்பகம் நாட்டியெய்க்கும்
 எழிற்கடர் வைத்துக் கொடியெழுமின்
 அந்தரா் கோன் அயன் தன்பெருமான்
 ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
 எந்தராம் ஆளமை யாள் கொழுநற்கு
 ஏய்ந்த பொற் சுண்ணம் இழத்தும்நாமே

04.

காசனீ மின்கள் உலக்ககபெல்லாங்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்று வாழ்த்தீத்
தேசமெல் லாம்புகழுந் தாருங்கச்சீத்
தீருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வீனையைப் பறித்துநின்று
பாடிப் பொற் சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

05.

அறுகெஞ்சுப் பார் அய தும்மரியும்
அன்றிமற் றிந்தீர் னோடமர்ர்
நறமுறு தேவர்க ணங்களெல்லாம்
நம்மிற்பீன் பல்லதை க்கவொட்டோம்
செறிவுடை மும்பதில் எப்தவீல்வீ
தீருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவற்செவ் வாயீனீர் முக்கண் அப்பற்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்தும்நாமே.

06.

உலக்கக பலஷுச்ச வார்பெரியர்
உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்துநின்றார்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமே ஆண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்து பொற்சுண்ணம் இடித்தும்நாமே.

07.

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்பத்
தொண்டர் குழாமெமழுந் தார்ப்பப ஆர்ப்ப
நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப
நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்ப ஆர்ப்ப

பாடக மெல்லதி யார்க்குமங்கை
பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
ஆடப் பொற் சண்ணம் இடித்து மநாமே.

08.

வாட்ட ந்கண்மட மங்கை நல்லீர்
வர்வளை ஆர்ப்பவண் கொங்கைபொங்கத்
தோட்டிரு முண்டந் துதைந்தீலங்கச்
சோத்தெம்பி ரானென்று சொல்லிச் சொல்லி
நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
நாயீற் கடைப்பட்ட நம்மையீம்மை
ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாழப்பாழ
ஆடப்பொற் சண்ணம் இடித்தும் நாமே.

09.

வையக மெல்லாம் உரலதாக
மாமேரு என்னும் உலக்கை நாட்டி
மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
மேதாகு தென்னன் பெருந்துறையான்
செய்ய தீருவடி பாழப்பாழச்
செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
ஜயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
ஆடப்பொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே.

10.

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
மொய்குழல் வண்டினம் ஆட ஆடச்
சீத்தஞ் சீவனொரும் ஆட ஆடச்
செங்கயற் கண்பனி ஆட ஆடப்
பீத்தெம் பிரானொரும் ஆட ஆடப்
பீறவீ பீறரொரும் ஆட ஆட
அத்தன் கருணையோ டாட ஆட
ஆடப்பொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே.

11. மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
 வாய்தீறந் தம்பவ எந்துழப்ப
 பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
 பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடுத்
 தேட்ருமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
 சீத்தங் களிப்பத் திகைத்துத்தேறி
 ஆடுமின் அம்பலத் தாழனானுக்கு
 ஆடப்பொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே.
12. மையமர் கண்டனை வானநாடர்
 மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன்தன்னை
 ஜயனை ஜயாபி ரானை நம்மை
 அகப்பருத் தாட்கொண்டு அருமைகாட்டும்
 பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
 போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொழித்தோள்
 பையர் வல்குல் மடந்தைநல்லீர்
 பாடிப்பொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே.
13. மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
 வெண்ணைகைப் பண்ணமர் மென் மொழியிர்
 என்னுடை ஆரமுது எங்கள் அப்பன்
 எம்பெரு மான்லிம வான்மகட்குத்
 தன்னுடைக் கேள்வன் மகன் தகப்பன்
 தமையன் எம் ஜயன் தாள்கள் பாடுப்
 பொன்னுடைப் பூண்மூலை மங்கைநல்லீர்
 பொற்றிருச் சண்ணம் இடித்தும் நாமே.
14. சங்கம் அரற்றச் சீலம்பொலிப்பத்
 தாழ்குழல் குழ்தரு மாலையாடச்
 செங்கனி வாயித முந் துழப்பச்
 சேயீழழ யீர்சீவ லோகம்பாடுக்

15.

கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
கற்றைச் சடைமுடி யான் கழற்கே
பொங்கீய காதலீர் கொங்கை பொங்கப்
பொற்றிருச் சண்ணம் இடத்தும் நாமே.

16.

ஆவகை நாமும் வந் தன்பர் தம்மோடு
ஆட்செய்யும் வண்ணங்கள் பாடவீண்மேல்
தேவர்க் னாவீலுங் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ் செல்வச்
சேவகம் ஏந்தீய வெல்கொடியான்
சீவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்
சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
செம்பொன் செய் சண்ணம் இடத்தும்நாமே.

17.

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
சீவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதீப் பிள்ளைபாடி
மால்வீடை பாடி வலக்கையேந்தும்
ஊனக மாமமுச் சூலம்பாடி
உம்பரும் இம்பரும் உய்ய அன்று
போனக மாகநஞ் சண்டல்பாடிப்
பொற்றிருச் சண்ணம் இடத்தும்நாமே.

18. அயன்தலை கொண்டுசென் டாடல் பாடி
 அருக்கன் எயிறு பறித்தல் பாடிக்
 கயந்தனைக் கொன்றுரீ போர்த்தல் பாடிக்
 காலனைக் காலால் உதைத்தல் பாடி
 இயைந்தன முப்புரம் எங்தல்பாடி
 ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
 நயந்தனைப் பாடிநீந்று ஆழியாடி
 நாதற்குச் சண்ணம் இடித்தும்நாமே.

19. வட்டமலர்க் கொன்றை மாலைபாடி
 மத்தமும் பாடி மதியும் பாடிச்
 சீட்டர்கள் வாழுந்தென் தீல்லைபாடிச்
 சீற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வம்பாடிக்
 கட்டிய மாசணக் கச்சைபாடிக்
 கங்கணம் பாடிக் கவீத்தகைம்பேல்
 இட்டு நீன் ராநும் அரவம் பாடி
 ஈசற்குச் சண்ணம் இடித்தும் நாமே.

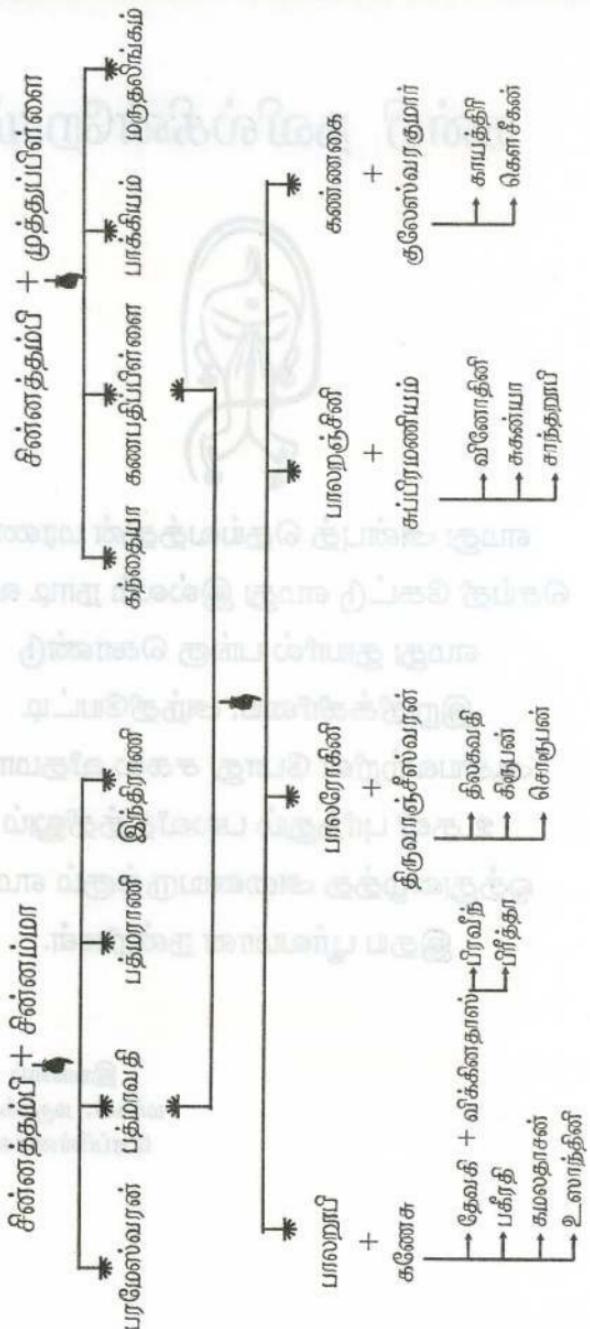
20. வேதமும் வேள்வீயும் ஆயீனார்க்கு
 மெய்ம்கையும் பொய்ம்கையும் ஆயீனார்க்குச்
 சோதியு மாய்திருள் ஆயீனார்க்குத்
 துன்பமு மாய் இன்பம் ஆயீனார்க்குப்
 பாதீய மாய்முற்றும் ஆயீனாருக்கு
 பந்தமு மாய்வீரும் ஆயீனாருக்கு
 ஆதீயும் அந்தமும் ஆயீனார்க்கு
 ஆடப்பொற் சண்ணம் இடித்தும்நாமே.

தருச்சிற்றம்பஸம்

காரியம் செய்வது என்று துணிந்து விட்டால்
 யாரையாவது பகைத்துக் கொள்ளத்தான் வேண்டும்
 பகை இல்லாதவன் என்று ஒருவன் பெயர் எடுத்தால்
 அவன் ஒரு காரியமும் செய்யாதவன் என்று பொருள்
 துணிவு உள்ளவன் காரியமும் செய்தே தீருவான்

இவ்வுலகில் மானிட வாழ்வில் தாம் பெற்ற இவ்வரிய
 வாய்ப்பை தெய்வசிந்தனையோடும் நல்ளண்ணத்துடனும்
 எம்மால் மற்றவர்களுக்கு எவ்விதத்திலேலும் அற்றக்
 கூடிய உதவிகளைச் செய்வதோடு மாத்திரமல்லாது,
 சமுதாயக் கருமத்தில் மற்றவர்களோடு முன்னின்று
 ஒத்துழைப்பதோடு நற் சிந்தனைகளைப் புகட்டும்
 பணியிலும் ஈடுபடுவோம்.

கும்ப விருட்சம்

நன்றி நவில்கின்றோம்

எமது அன்புத் தெய்வத்தீன் மரணச்
செய்தி கேட்டு எமது இல்லம் நாடு வந்து
எமது துயரில் பங்கு கொண்டு
இறுதீக்கிரியை, அந்தீயேட்டி
ஆகீயவற்றின் போது சகல வீதமான
உதவி புரிந்தும் பலவீதத்திலும்
ஒத்துழைத்த அனைவருக்கும் எமது
இதய பூர்வமான நன்றிகள்.

இங்ஙனம்
மக்கள், மருமக்கள்
பேர்ப்பிள்ளைகள்

கிருசரம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது
எது நடக்கின்றதோ அது நன்றாகவே நடக்கின்றது
எது நடக்க இருக்கின்றதோ அதுவும்
நன்றாகவே நடக்கும்
இன்னுடையது எதை இழந்தாய்
எதற்காக நீ அழகின்றாய்?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய்
அதை நீ இழப்பதற்கு
எதை நீ எழுத்துக்கொண்டாயோ
அது இங்கிருந்தே எழுக்கப்பட்டது
எதை கொடுத்தாயோ
அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது
எது இன்று இன்னுடையதோ அது நானை
மற்றிராருவருடையதாகின்றது
மற்றிராரு நாள் அது வேற்றாருவருடையதாகும்
இதுவே உலக நியதியும்
எதை படைப்பின் சாராம்சமாகும்.
—பகவன் நீ கிருஷ்ணர்—